

Ο βίος του Αγίου Νικηφόρου του Λεπρού

/ [Βίοι Αγίων](#)

Ὁ Ὅσιος Πατήρ ἡμῶν Νικηφόρος, κατά κόσμον Νικόλαος Τζανακάκης, ἐγεννήθη στό χωριό Σηρικάρι τοῦ Νομοῦ Χανίων Κρήτης. Σέ πολύ μικρή ἡλικία στερήθηκε καί τούς δύο γονεῖς του. Ὅταν ἔγινε δεκατριῶν ἐτῶν, ὁ παπποῦς του τόν ἔστειλε νά ἐργαστῇ σ' ἓνα κουρεῖο στά Χανιά. Ὅσοι τόν γνώριζαν, τόν ἀγαποῦσαν, ἐπειδή ἦταν ταπεινός καί πρᾶος, πρόθυμος καί ἐργατικός, εὐγενικός καί γλυκομίλητος.

Ἐκεῖ γνωρίστηκε μέ τήν ἀνθοῦσα τότε Ἑλληνική παροικία καί μέ Ἀρχιερεῖς τοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου καί ἔγινε πολύ γρήγορα ἀγαπητός σέ ὅλους. Ὅμως ὁ Θεός τοῦ εἶχε ὀρίσει ἓνα πολύ δύσκολο καί ὀδυνηρό ἀθλημα, πού ἄρχισε τότε, μέ τήν ἐμφάνιση τῶν πρώτων σημαδιῶν τῆς νόσου τοῦ Χάνσεν, τῆς γνωστῆς λέπρας. Γιά

νά μήν τόν ἀντιληφθοῦν οἱ Ἀρχές καί τόν κλείσουν στό ἄνυδρο νησί τῆς Σπιναλόγκας, σέ ἡλικία μόλις δεκαέξι ἐτῶν ἔφυγε γιά τήν Ἀλεξάνδρεια τῆς Αἰγύπτου.

Μετά ἀπό λίγα χρόνια, πού τά σημάδια τῆς νόσου ἔγιναν πολύ ἐμφανῆ, ἔπρεπε καί ἀπό ἐκεῖ νά φύγη. Νά πάη, ὅμως, ποῦ; Κανέναν δέν γνώριζε καί πουθενά. Τότε ἓνας Ἐπίσκοπος, πού ὁ Νικόλαος τοῦ ἐμπιστεύθηκε τό πρόβλημά του, τόν ἔστειλε στόν Γέροντα Ἀνθιμο, ἰδρυτή καί πνευματικό τῆς Ἱ. Μ. Παναγίας Βοηθείας στήν Χίο καί ἐφημέριο τοῦ ἐκεῖ λωβοκομεῖου. Μετά τρία χρόνια ὁ Νικόλαος ἐκάρη μοναχός καί ἔλαβε τό ὄνομα Νικηφόρος. Ὁ εὐλογημένος Νικηφόρος ζοῦσε τήν μοναχική ζωή μέ αὐστηρή ἄσκηση καί τελεία ὑπακοή.

Κοντά στόν πατέρα Ἀνθιμο, ὁ ὁποῖος ἀργότερα ἀνεκηρύχθη Ἅγιος, ὁ Πατήρ Νικηφόρος ἔφθασε σέ μεγάλα μέτρα ἀρετῆς.

Ὅταν ἔκλεισε τό λωβοκομεῖο τῆς Χίου, ὁ ἅγιος Ἀνθιμος τόν ἔστειλε στόν Ἀντιλεπρικό Σταθμό τῶν Ἀθηνῶν μέ συστατική ἐπιστολή, στήν ὁποία ἔγραφε στόν πατέρα Εὐμένιο, νά προσέξῃ «τόν θησαυρό πού τοῦ στέλνει ἡ Παναγία», διότι ἔχει πολλά νά ὠφεληθῇ ἀπό αὐτόν. Ἐκεῖ ὁ ὅσιος Νικηφόρος πέρασε ὅλο τό ὑπόλοιπο τῆς ζωῆς του.

Ὁ πατήρ Εὐμένιος τόν φρόντισε μέ πολλή ἀγάπη καί τόν εἶχε ὡς πνευματικό του πατέρα. Ἐνα βράδυ, ἀφοῦ ἐτοίμασε τόν ὅσιο Νικηφόρο, πῆγε νά κοιμηθῇ. Εἶχε ὅμως μιά ἀνησυχία μήπως δέν ἔκλεισε τήν σόμπα. Ἐπιστρέφει στό κελλάκι, ἀνοίγει τήν πόρτα σιγά-σιγά γιά νά μήν τόν ξυπνήσῃ. Τότε βλέπει μπροστά του τόν Ἅγιο νά αἰωρῆται ἕως ἓνα μέτρο ἀπό τό ἔδαφος μέ τά χέρια ὑψωμένα καί νά προσεύχεται. Τό πρόσωπό του δέ ἔλαμπε ὑπέρ τόν ἥλιον.

Ὁ Ὅσιος Πατήρ ἡμῶν Νικηφόρος ἐκοιμήθη στίς 4 Ἰανουαρίου 1964, προ-παραμονή τῶν Θεοφανείων.

Θαύματα ἐπετέλεσε ἤδη κατά τήν διάρκεια τῆς ζωῆς του, καί ἐπιτελεῖ πολύ περισσότερα μετά θάνατον, ὅπως τό ὁμολογοῦν πολλοί ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι εὐεργετήθηκαν ἀπό αὐτόν.

Τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο, μέ Συνοδική Πράξη τῆς 3ης Δεκεμβρίου τοῦ 2012, κατέταξε τόν Ὅσιο Νικηφόρο τόν Λεπρό τόν Θαυματουργό στό Ἀγιολόγιο τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας.

Πηγή: agiosnikiforos.gr